

sted og Vroue Sogne om, at den i Bemærkningerne til Lovforslaget om ny Jernbaneanlæg m. v. angivne Retning for Skern—Skivebanen over Hagebro og Fly med Station i Vridsted maa blive oprettholdt og, om muligt, optagen i Lovforslagets Tekst.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen) er modtaget et Andragende fra Beboere af Haderup Kirkeby og Omegn om, at den af Regeringen foreslaaede Retning af Skive—Skernbanen maa blive fastholdt.

Disse Andragender ville blive tilstillede Jernbaneudvalget.

Ved Folketingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) er modtaget et Andragende fra samtlige Postbudformænd og Kontorpakmestre om forskellige Ændringer i Lovforslaget om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der behandler Lovforslaget.

Udenfor Dagsordenen har Forsvarsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (J.C. Christensen): Som ærede Medlemmer ville erindre, har der ofte her i Tinget været ført Forhandlinger om en Forbedring eller en Reform af den militære Retspleje. I Samlingen 1895—96 blev der saaledes vedtaget en Dagsorden, hvorved Ministeriet opfordredes til at udarbejde og fremsætte Forslag til en ny Rettergangsmaade for Krigsmagten under Hensyn til Grundlovens Forskrifter, og i Aaret 1900 blev der af det daværende Ministerium nedsat en Kommission under Forsæde af nu afdøde Generallojtnant Zachariæ til at udarbejde Forslag i saa Henseende. Denne Kommission blev færdig i 1903. Naar jeg siger „færdig“, er det ikke et ganske korrekt Udtryk, thi den afsluttede Arbejdet uden egentlig at blive færdig, idet den ikke havde de fornødne Pengemidler til at arbejde videre. Fra Kommissionen forelaa 3 Forslag, som der ikke var gjort Forsøg paa at sammenarbejde.

Nu er det og har altid været forudsat, at man vanskeligt kunde faa en Reform af den militære Retspleje uden at have en Reform af den civile Retspleje gaende forud. Ikke alene her i Landet, men i de allerfleste Lande har man den Opfattelse, at den militære Retspleje saa vidt muligt skal være i Overensstemmelse med den

civile. Derfor har man alle Vegne søgt først at faa den civile Retspleje i Orden og har derefter søgt, saa vidt muligt, at faa bragt den militære Retspleje i Overensstemmelse dermed. Under disse Omstændigheder kunde man maaske mene, at det vilde være rigtigst at lade Spørgsmaalet om Ordningen af den militære Retspleje ligge, indtil vi have opnaaet en Reform af den civile Retspleje, hvorpaa der jo arbejdes. Da det imidlertid selv i heldigste Tilfælde vil være nogen Tid, inden Lov om den civile Retspleje bliver vedtagen og træder med fuld Kraft ud i Livet, har jeg været betænkelig ved at lade Sagen ligge saa længe. I Forslaget om den civile Retspleje hedder det i en af Paragrafferne, at der skal bruges 2 Aar for at føre Loven ud i Livet, efter at den er vedtagen, og naar man ser hen til, at det i Norge, efter at man havde vedtaget den civile Retsreform, tog 13 Aar, inden man kom til en Reform af den militære Retspleje, og at det kunde gaa paa en noget lignende Maade her, har jeg ment, at det ikke vilde være fuldt forsvarligt ikke at røre ved den nuværende Ordning saa længe. Det Lovforslag, jeg har den Ære i Dag at fremsætte, gaar da ud paa ved nogle midlertidige Ændringer at bringe det nuværende System bedre i Overensstemmelse med den Retspleje, vi have her i Landet for Tiden. Naar det er sket, og vi faa indført en hel ny Reform paa det civile Omraade, kunne vi derefter gaa over til at indføre en lignende Reform paa det militære Omraade.

Forslaget gaar navnlig i 3 Hovedpunkter ud paa en Omordning af det bestaaende. For det første indføres der den Ordning i alle Garnisoner over hele Landet med Hensyn til militære Jurisdiktioner, som vi finde her i København, nemlig at den militære Retspleje indskrænkes til overalt kun at omfatte Straffesager og Sager vedrørende militære Tjenesteforseelser. Ærede Medlemmer og navnlig ærede militære Medlemmer vide, at den Ordning have vi her i København og have haft, jeg tror, siden Oprettelsen af Hof- og Stadsretten, men den Ordning have vi ikke andre Steder i Landet. Dernæst foreslaas der at indføre et Forsvar for dem, der tiltales ved Krigsret. Om Ønskeligheden heraf har der ogsaa været forhandlet her paa Rigsdagen, uden at det er lykkedes at opnaa noget Resultat. Endelig foreslaas det at indføre en Appellinstans for visse Sager.

Det er Hovedpunkterne i den ny, her foreslaaede Ordning, og det er de Punkter,